

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/193/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115221325
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7115221325.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovovej a JUDr. Imricha Volkaia v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého J.B. W. nar. XX.X.XXXX bývajúceho u matky zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice dieťaťa rodičov: Mgr. I. W. nar. XX.X.XXXX bývajúcej W. č. XXX prechodne v W. na ul. L. č. XX zastúpenej JUDr. Janou Firmentovou advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na ul. Krivej č. 23 a G. W. nar. XX.X.XXXX bývajúceho W. č. XXX zastúpeného JUDr. Petrom Majerníkom advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na ul. Floriánskej č. 16 v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 8.3.2017 č.k. 11P 119/2015-300 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok v napadnutom výroku o určení výživného tak, že zaväzuje otca prispievať na výživu mal. J. 150 € mesačne od 12.8.2015 do 29.10.2017 matke maloletého vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu.

Zrušuje rozsudok v napadnutom výroku o určení dlžného výživného, trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zveril mal. J. do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Zaviazal otca prispievať na výživu mal. J. sumou 100 € mesačne od 12.8.2015 do budúca vždy do 15. dňa v mesiaci vopred matke. Dlžné výživné za obdobie od 12.8.2015 do 28.2.2017 v sume 230,50 € zaviazal otca zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Upravil styk otca s mal. J. tretí a štvrtý týždeň v mesiaci od piatku 17.00 hod. do nedele 17.00 hod., každý kalendárny rok počas letných prázdnin od 1.7. 17.00 hod. do 15.7. 17.00 hod., v mesiaci august od 1.8. 17.00 hod. do 15.8. 17.00 hod., každý nepárny rok počas veľkonočných sviatkov od Veľkonočného štvrtka od 17.00 hod. do Veľkonočného pondelka 17.00 hod., počas vianočných prázdnin každý párný rok od 22.12. 17.00 hod. do 25.12. 17.00 hod., nepárny rok v čase od 25.12. 17.00 hod. do 6.1. 17.00 hod.. Zaviazal otca prevziať maloleté dieťa v stanovené dni a hodiny v bydlisku matky, kde mu táto odovzdá a vráti maloletého na tom istom mieste v stanovený deň a hodinu. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku proti výrokom o určení výživného a dlžného výživného podala v zákonom stanovenej lehote matka z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm.b/, d/, f/ CSP. Citovala § 365 ods. 1 písm.b/, d/, f/ CSP, § 220 ods. 2 CSP, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a poukázala na to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, pokiaľ považoval výživné v sume 100 € pre maloleté dieťa za primerané. Poukázala na to, že pri rozhodovaní súd zohľadnil skutočnosť, že v súčasnosti je otec zamestnaný, v priebehu konania bol zamestnaný v Českej republike a následne nezamestnaný, poberal dávky v

nezamestnanosti a od januára 2017 je opätovne zamestnaný v Českej republike s výškou príjmu 481 €. Poukázala na to, že z dôkazov predložených matkou v konaní vyplynulo, že schopnosti, možnosti a ekonomické pomery otca počas celého obdobia od podania návrhu otcovi umožňovali aj v súčasnosti prispievať na výživu maloletého 200 € mesačne. Konštatovala, že otec sa dobrovoľne bez relevantného zdôvodnenia vzdal zamestnania, ktoré by mu aj po organizačnej zmene, ktorá mala byť dôvodom pre ukončenie pracovného pomeru z jeho strany malo zabezpečiť minimálne 208,44 € mesačne, výhodnejšiu situáciu než je tá, v akej sa podľa jeho tvrdení nachádzal v čase nezamestnanosti. Otec sa zbavil hodnotného majetku, keď vrátil bez opodstatnenia rodičom dar, a to rodinný dom nachádzajúci sa v katastrálnom území W., okres U.. V súčasnej dobe je výlučným vlastníkom ornej pôdy nachádzajúcej sa v katastrálnom území W., okres U., disponuje úsporami, z ktorých financuje záporný rozdiel medzi svojimi príjmami a výdavkami. Uviedla, že skutočnosť, že rozdiel medzi výdavkami a príjmom otca by v prípade, ak by zotrval v pracovnom pomere, ktorý dobrovoľne ukončil dohodou ku dňu 28.4.2016 bol o minimálne 208,44 € pre otca priaznivejší ako bol rozdiel medzi výdavkami a príjmami v čase jeho nezamestnanosti po dobrovoľnom ukončení pracovného pomeru, v ktorom bol otec v pracovnom pomere a riadne vykonával svoju prácu do 27.11.2015. Otec bol dlhodobo práceneschopným od 27.11.2015 do 28.4.2016 a od dobrovoľného ukončenia pracovného pomeru od 1.5.2016. Vytkla konajúcemu súdu, že v odôvodnení rozhodnutia sa nevysporiadal so skutočnosťou, na ktorú poukazovala, že úspory, z ktorých otec podľa jeho vlastných tvrdení vyrovnáva záporný rozdiel medzi príjmami a výdavkami v čase jeho nezamestnanosti by v prípade, ak by otec nepovažoval sumu 208 € za nedostatočnú motiváciu na to, aby zotrval v zamestnaní aj s prihliadnutím na to, že značnú časť otcových výdavkov nemožno považovať za oprávnené, napríklad bližšie nešpecifikovaný úver v OTP Banke v sume 115,85 € mesačne. Otcovi bez ohľadu na skutočnosť, či má aj iný majetok, resp. sa ho dobrovoľne vzdal a bez relevantného dôvodu sa ho vzdal s prehľadom umožňovali prispievať na výživu maloletého v sume, ktorú požaduje matka v návrhu. Poukázala na to, že súd nešpecifikoval, ktoré výdavky otca považoval za opodstatnené a ktoré nie, kde je hranica medzi základnými a odôvodnenými potrebami otca a jeho nadštandardnými, ktorých uspokojovanie by mohlo viesť k značnému ukracovaniu vo vzťahu k uspokojovaniu oprávnených potrieb maloletého. Súd sa iba nekriticky stotožnil s tvrdeniami otca o výške jeho mesačných výdavkov v sume 917,50 € bez toho, aby sa vysporiadal s opakovanými námietkami matky o neopodstatnenosti značnej časti otcovými tvrdenými výdavkov. Citovala § 62 Zákona o rodine a konštatovala, že súd nevzal do úvahy jej tvrdenia, že otec úhradou poisťiek v celkovej sume 130 € mesačne vytvára stav, v ktorom sa pre maloletého zabezpečuje budúcnosť na úkor jeho aktuálnych potrieb a nezohľadnil, že otec uhrádza mesačné splátky bližšie nešpecifikovaného úveru pre OTP Banku v sume 115,85 €, ktorého peňažné prostriedky boli otcovými použitými na kúpu a výmenu plastových okien na nehnuteľnosti, ktorú dobrovoľne vrátil svojim rodičom bezprostredne po tom, čo matka podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia a návrh na rozvod manželstva. Vytkla súdu prvej inštancie, že nevysporiadal sa s tým, že otec dobrovoľne ukončil svoj predchádzajúci pracovný pomer, kde bol takmer rok bol nezamestnaný, bezdôvodne sa zbavil hodnotného majetku a jeho životná úroveň sa neznížila oproti obdobiu, keď pracoval u pôvodného zamestnávateľa ani počas práceneschopnosti a nezamestnanosti, pričom tieto uhrádzal z úspor a jeho životný komfort sa paradoxne zvýšil od ukončenia pracovného pomeru. Otec počas nezamestnanosti absolvoval na základe pozvania svojej sestry mesačný pobyt v Spojených štátoch amerických, naďalej si užíva rodinný dom, v ktorom do polovice roku 2015 bývali všetci traja, pričom zmena v súvislosti s dobrovoľným ukončením pracovného pomeru zo strany otca nastala len v tom, že otec tým, že vedome dobrovoľne, na úkor maloletého formálne znižuje svoje majetkové pomery, neumožňuje maloletému podieľať sa na jeho úrovni. Citovala nález Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 236/06, IV.ÚS 150/2003 327/2003, II.ÚS 9/00, I.ÚS 35/01, I.ÚS 26/94, IV.ÚS 156/03, § 365 ods. 1 písm.d/ O.s.p., § 191 CSP a konštatovala, že otec sa dobrovoľne a bez relevantného zdôvodnenia vzdal zamestnania, ktoré by mu aj po organizačnej zmene, ktorá mala byť dôvodom pre ukončenie pracovného pomeru z jeho strany, zabezpečilo minimálne 208,44 € mesačne výhodnejšiu situáciu než je tá, v akej sa momentálne podľa jeho vlastných tvrdení nachádzal v čase nezamestnanosti, otec sa zbavil hodnotného majetku, keď vrátil bez opodstatnenia rodičom dar, rodinný dom, v súčasnosti je stále výlučným vlastníkom ornej pôdy a disponuje úsporami, z ktorých financuje záporný rozdiel medzi svojimi príjmami a výdavkami. Citovala § 365 ods. 1 písm.f/ CSP a vyslovila názor, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutočný stav, dospel k záveru, že výživné v sume 100 € mesačne pre maloleté dieťa je primerané, pretože pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov otca v rozpore s ust. § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine zobral do úvahy aj výdavky otca, ktoré z jeho strany nebolo nevyhnutné vynaložiť a zároveň nezobral do úvahy a nijako sa nevysporiadal s jeho tvrdeniami, že otec sa dobrovoľne a bez relevantného zdôvodnenia vzdal zamestnania. Vzdal sa hodnotného majetku, keď vrátil bez opodstatnenia rodičom dar - rodinný dom. V súčasnosti je výlučným vlastníkom ornej

pôdy a disponuje úsporami. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.9.2011 sp.zn. 3Cdo 204/2009, preto navrhla určiť výživné sumou 200 € od 12.8.2015 do budúca a dlžné výživné za obdobie od 12.8.2015 do 28.2.2017 v sume 1.691,30 € zaviazat' otca zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky poukázal na to, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm.a/ CSP, v zmysle ktorého je skutočnosť, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k zrušeniu práva na spravodlivý proces. Za hlavnú argumentáciu k uvedenému bodu matka uvádza, že prvoinštančný súd pri určovaní výšky výživného neprihliadal na skutočnosti, ktoré vyšli najavo, a to vzdanie sa zamestnania v ČR, vrátenie daru, konkrétne rodinného domu svojej matke, jeho vlastníctvo k ornej pôde a úspory. Uvedený odvolací dôvod nemožno považovať za naplnený v prípade, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne takú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Vyslovil názor, že skutočnosť, že matka nesúhlasí s výškou priznaného výživného, v žiadnom prípade nezakladá naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu. Matka nepoukázala na žiadne procesné pochybenia súdu, ktorými by jej súd znemožnil počas konania uskutočňovať jej patriace procesné práva a už vôbec nie v takej intenzite, aby to spôsobilo porušenie jej práva na spravodlivý proces. Vyslovil názor, že odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm.a/ CSP nebol naplnený. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm.d/ CSP, obsahom ktorého je skutočnosť, že konanie má vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Konštatoval, že matka správne poukazuje na to, že uvedený odvolací dôvod dopadá na iné pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, pokiaľ mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Matka v odvolaní konštatuje, že konajúci súd nevyhodnotil stranami navrhnuté a predložené dôkazy v súlade so znením § 191 CSP a záver súdu o tom, že výživné 100 € mesačne pre maloleté dieťa je primerané, považuje matka za nesprávny a opätovne poukazuje na skutočnosti týkajúce sa jeho majetkových pomerov. Z ústavného princípu nezávislosti súdov vyplýva zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie je vecou jeho vnútorného presvedčenia a logického myšlienkového postupu. Nesúhlas matky s vyhodnotením vykonaných dôkazov v žiadnom prípade nezakladá danosť odvolacieho procesu podľa § 365 ods. 1 písm.d/ CSP. Nesprávne zistenie skutkového stavu a jeho nesprávneho hodnotenia zakladá samostatné odvolacie dôvody a to buď podľa § 365 ods. 1 písm.f/ alebo h/ CSP, čo však v danom prípade nie je dané. V podanom odvolaní matky opakovane argumentuje totožnými skutočnosťami, ktoré subsumuje pod jednotlivé odvolacie dôvody, a to bezdôvodné vzdanie sa zamestnania, vrátenie daru, výlučné vlastníctvo k ornej pôde. Vyslovil názor, že uvedené skutočnosti spadajú pod odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm.h/ CSP, nakoľko je nimi spochybňované právne posúdenie skutku zisteného súdom. Matka vo svojom odvolaní však odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm.h/ CSP nepoužila, napriek tomu sa k jej argumentácii vyjadril v tom smere, že dôvodom, pre ktorý sa vzdal zamestnania v spoločnosti GE Aviation Czech s.r.o. v žiadnom prípade nebola snaha o ukrátenie mal. J., ale fakt, že v danom prípade nie u neho, teda u jeho zamestnávateľa došlo k výraznej úprave pracovných podmienok, ktorá mala za následok hrubý nepomer medzi dĺžkou pracovnej doby a odmenou za vykonanú prácu. Zamestnávateľ podľa nového rozvrhu pracovných zmien požadoval odpracovanie až 150 hodín mesačne, pričom mzda za takto vykonanú prácu bola len o 110 € vyššia než príjem počas obdobia nezamestnanosti. Ak prihliadol na skutočnosť, že prácu mal vykonávať v Českej republike a teda musel štyrikrát mesačne absolvovať cestu Košice - Praha v trvaní 10 hodín, zotrvanie v tomto zamestnaní za týchto podmienok je neopodstatnená, nakoľko dňom 16.1.2017 sa opätovne zamestnal v spoločnosti HERT Invest s.r.o. s miestom výkonu práce v Kladne, Česká republika, avšak za výhodnejších podmienok než tomu bolo u predchádzajúceho zamestnávateľa. Uviedol, že od povinného rodiča nie je možné za každých okolností požadovať, aby zotrval v určitom zamestnaní a to iba z dôvodu výhodnejšieho ohodnotenia. Rozviazanie pracovného pomeru dohodou so zamestnávateľom poskytujúci vyšší zárobok bez ďalšieho neznamena, že sa povinný vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania v zmysle nálezu Ústavného súdu ČR zo dňa 30.7.2013 sp.zn. II.ÚS 979/2013. Pokiaľ matka poukazuje na vrátenie daru rodinného domu matke, poukázal na to, že dôvody, pre ktoré musel pristúpiť k tomuto kroku dostatočne odôvodnil v rámci predchádzajúceho konania. Neustále poukazovanie na túto skutočnosť považuje zo strany matky za šikanózne, nakoľko táto skutočnosť nemá žiaden vplyv na určenie výživného. V predchádzajúcich podaniach ozrejmil, že predmetná nehnuteľnosť je dom, v ktorom trvale býva so svojou matkou. Vzhľadom na uvedené by tak ani v prípade, že by nehnuteľnosť nebola vrátená matke, ostala by v jeho vlastníctve, táto skutočnosť by nemohla zorať žiadnu rolu pri určení výšky výživného. Pri

nehnutelnosti, ktorá slúži na bývanie, nie je možné túto považovať za majetok, z ktorého by sa mala určovať výška výživného, nakoľko prípadný predaj domu a následné vyplatenie výživného z utrzenej čiastky neprichádza do úvahy. Uviedol, že v konaní o určenie vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu treba zisťovať celkové pomery rodičov - ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery (vek, zdravotný stav, aktuálne rodinné pomery, ďalšie vyživovacie povinnosti, nové manželstvo, dosiahnutie vzdelania, resp. odborná kvalifikácia, objektívna možnosť dosahovať vyšší príjem vlastným pričinením, najmä vlastnou prácou, majetkové pomery, a to hnutelný a nehnuteľný majetok, príjmy z inej než závislej činnosti, objektívnu možnosť získať ďalší príjem, napríklad disponovaním vlastným majetkom, ak takéto disponovanie možno od osoby, ktorá má vyživovaciu povinnosť spravodlivo požadovať (rozhodnutie Krajského súdu v Ústí nad Labem v konaní pod sp.zn. 10Co 550/2002). Pokiaľ matka v odvolaní poukazuje ne jeho vlastníctvo k ornej pôde v kat. úz. W., tento majetok zvyšuje jeho majetkové pomery iba teoreticky z dôvodu, že predmetná orná pôda v danej lokalite je prakticky nepredajná a nemá takmer žiadnu hodnotu. Nepredstavuje to teda relevantný spôsob, akým by mohli byť nároky matky na výživné maloletého uspokojené. Na základe uvedeného konštatuje, že nie je daný žiaden z odvolacích dôvodov uvedených matkou v podanom odvolaní, prinajmenšom iracionálne. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie správne posúdil zistený skutkový stav, na ktorý aplikoval správnu právnu normu a vzhľadom na uvedené považuje rozsudok súdu prvej inštancie za správny, zohľadňujúci všetky potreby mal. J., ako aj jeho možnosti, schopnosti a majetkové pomery, preto ho navrhol ako vecne správny potvrdiť.

4. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

6. Výroky rozsudku o zverení mal. J. do osobnej starostlivosti matky a úprave styku otca s mal. J. neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom odvolacieho konania (ust. § 367 ods. 2 CSP).

7. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, použil správne ustanovenia Zákona o rodine, ale nesprávne ich aplikoval na zistený skutočný stav a takto dospel k nesprávnemu záveru, pokiaľ ide o určenie výživného na čas do rozvodu.

8. Vo vzťahu k odvolacím námietkam matky odvolací súd dodáva, že v konaní o určenie výživného sa použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného. V danom prípade ide o ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorých vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť trvajúca do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Aj pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení výživného súd prihliada nielen na odôvodnené potreby oprávneného, ale aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa, na ktoré súd prihliada pri určovaní výživného sú rôzne podľa okolností každého konkrétneho prípadu, pričom závisia od veku dieťaťa, fyzickej a psychickej vyspelosti, zdravotného stavu a spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie. Medzi odôvodnené potreby dieťaťa patria okrem bežných potrieb ako výživa vo vlastnom zmysle slova, šatstvo, bielizeň, obuv, náklady na bývanie aj ďalšie potreby súvisiace s rozširovaním a prehľbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravou na budúce povolanie a tiež kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje v súčasnosti život kultúrneho človeka.

9. Porovnaním pomerov zistených vykonaným dokazovaním v tomto konaní, ako aj v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k mal. J., v ktorom Okresný súd Svidník rozhodoval rozsudkom č.k. 5P 21/2015-147 zo dňa 20.10.2017, ktorým schválil dohodu rodičov o výške výživného od otca pre mal. J. v sume 150 € mesačne. Keďže sa jedná o

totožné obdobia, odvolací súd mal preukázať, že príjmové a majetkové pomery otca odôvodňujú, aby bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou 150 € mesačne od 12.8.2015, t.j. od podania návrhu do 29.10.2017, pretože dňom 30.10.2017 nadobudol právoplatnosť výrok rozsudku o rozvoze manželstva a týmto dňom sú už právoplatne upravené rodičovské práva a povinnosti k mal. J. na čas po rozvoze zohľadňujúc príjmové a majetkové pomery otca deklarované v konaní potvrdením od jeho zamestnávateľa, ako aj potvrdením o výške poberania nemocenských dávok a ktorý, ako je všeobecne známou skutočnosťou a ktorú netreba dokazovať, má ako každý iný občan náklady na bývanie, stravovanie, cestovné do zamestnania, ošatenie a pod. a je primerané aj odôvodneným potrebám mal. J., ktorý má 9 rokov a je žiakom základnej školy. Odvolací súd poznamenáva vo vzťahu k námietkam matky o nepreskúmateľnosti rozsudku bez bližšej špecifikácie, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa obsahové náležitosti, najmä zrozumiteľnosť, určitosť a jasnosť a je logickým a právnym vyústením priebehu a výsledkov konania, avšak porovnaním pomerov zistených vykonaným dokazovaním v tomto konaní, ako aj v konaní o určení výživného na čas po rozvoze manželstva odvolací súd nezistil také podstatné zmeny pomerov v schopnostiach otca, ktoré odôvodňovali určenie výživného v inom rozsahu ako v konaní na čas po rozvoze manželstva rodičov aj s poukazom na to, že medzi konaniami uplynula veľmi krátka doba, prakticky sa jedná o totožné obdobia, počas ktorých uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa je vždy limitované možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi rodičov, ktoré zjavne s prihliadnutím na zistené pomery umožňujú otcovi plniť si vyživovaciu povinnosť k mal. J. v sume 150 € mesačne, preto odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil rozsudok v napadnutom výroku a určil výživné na čas do rozvodu v rovnakom rozsahu ako na čas po rozvoze.

10. Podľa ust. § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.
c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

11. Odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o dlžnom výživnom a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie so zreteľom na to, že rozhodnutím odvolacieho súdu bol zmenený rozsah vyživovacej povinnosti otca k maloletému a odvolací súd nemal poznatky o tom, či a v akom rozsahu otec platil výživné po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie. Po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie v naznačenom smere, prípadne v širšom rozsahu, ak sa ukáže byť potrebným a bude povinnosťou súdu prvej inštancie opäť rozhodnúť o dlžnom výživnom pre maloletého, ako aj o spôsobe jeho zaplataenia.

12. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).